

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઇન્ડિક સાહિત્ય સરિતા-આયોજક : પ્રીપ રાવલ

તો સમજતી નથી,
કોરોના રૂપી કાળ બનીએ વાત ને
સમજતી ગયો.

અટગક ખર્ચાં નાણાં, સ્વચ્છતા
અભિયાનમાં.
ગંગા થમુનાને તું સ્વચ્છ મફતમાં કરી
ગયો.

નેતાઓને જવાબદારીનું ભાન તું કરાવી
ગયો.

દુશ્મન બનીને આવ્યું તું, મિત્ર ની
ઓળખ કરાવી ગયો.

પરિવારના સભ્યોમાં પ્રેમ હુંક ભરી ગયો.
બાદાદી બહુ ભનાવી અભિમાનની બહુ
છક્કાં,

એ બાદાદુંને આજે તું આ મહામારીની
કરાવી ગયો.

માનવીની માનવતા મરી ચૂકી' તી
સંસારમાં.

એ માનવતાને ઉભાગ કરવા તું અચાનક
આવી ગયો.

માતા-પિતા પણી ભાગક શું છે આ
જીવનમાં,

પેસો પેસો કરી બિંદગી કાઢી નાખી
ભરલાયીમાં.

પરિવાર વગરનું આ જીવન જશે તારું
ધૂમાં,

ભાન ભૂલેલા આ માનવને ભાનમાં તું
લાવી ગયો.

દે કોરોના તારા ઉપર થાય છે નફરત
ઘણી,

મારી નાણ્યાં જીવને તે કૂરતા ઘણી કરી.
વાંક તમારો છે ભલે બહુ આઈન્સરમાં

અમે હુંઠાં, માંસ માઇલીને મદિંદ્રા ખાવા ફેશન અમે
ગણતાં હુંઠાં.

ભૂતી અમારી ચાદ કરાવવા તે ઘણાં કાંડ
કર્યા,

ભૂલ તારી પણ એટલી જ છે નિર્દોષોને
તે માર્યા.

તારો અપકાર માનવો એ ભૂલ છે
અમારી.

જીવન જીવતાં શીખવાડવા કરામત કરી
તે સરી.

તારો ઉભાગ માની તને આજે હું ચાચું
દ્વારા અમને માદક કરી પ્રયાણ કરો પાણું,

વચન તને આપીએ ભૂતો ના કરશું.
પૃથ્વી પર ચર્ચા ભનાવી જીવસું અને

જિજ્ઞાસા ચુ જોચી, " શુક"

NOG. SS. NO :0026
(કોરોના મહામારી)

શીર્ષક - ગજબનું આ વરસ આવ્યું!
સરીને પણ પડકું ભારી ગજબનું આ
વરસ આવ્યું!

નવી ભીમારી અવતારી ગજબનું આ
વરસ આવ્યું!

જે સાથી આવતા પરદેશીના એ ભદાં
આવ્યાં,

સહી સોએ આ લાચારી ગજબનું આ
વરસ આવ્યું!

મિલાવી પણ નથી શકતા તમે તો હાથ
દાથોમાં,

છે કુદરતની એ બલિહારી ગજબનું આ
વરસ આવ્યું !

બન્ધાં લેકાર જે મજબૂર રોજ ના રળી
શક્યાં,

હતા દાનીને આધારી ગજબનું આ વરસ
આવ્યું!

અંજના ગાંધી "મૌનું", વડોદરા

NOG SS NO: 0099
વિષય: કોરોના મહામારી

અંજના ગાંધી "મૌનું", વડોદરા

શીર્ષક : રોકાની વાધરસને ફાંસીની સજા/
કોરોના વાધરસને ફાંસીની સજા

લાખોના મોત માટે જવાબદાર કોરોના
વાધરસ સામે કોઈમાં કંસ દાખલ થયો

છે.

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...!

નથી કોઈનો કાયમ રહેતો અંબે,
ચકાન્યાર થયાં

સૌના ભરમં...

